

on tulkittava siten, että

kyseisessä säännöksessä tarkoitettuun kuluttajan käsitteeseen kuuluu luonnollinen henkilö, joka liittyy kaupallisen yhtiön käyttöön ottamaan järjestelmään, joka mahdollistaa muun muassa tiettyjen taloudellisten etujen saamisen kyseisen luonnollisen henkilön tai muiden kyseiseen järjestelmään hänen suosituksensa perusteella osallistuvien henkilöiden hankkiessa tavaroita ja palveluja kyseisen yhtiön liikekumppaneilta, kun mainittu luonnollinen henkilö toimii tarkoituksessa, joka ei kuulu hänen ammatti- tai liiketoimintaansa.

(¹) EUVL C 452, 8.11.2021.

Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 8.6.2023 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Consiglio di Stato – Italia) – Fastweb SpA, Tim SpA, Vodafone Italia SpA ja Wind Tre SpA v. Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

(Asia C-468/20 (¹), Fastweb ym. (Laskutusjaksot))

(Ennakkoratkaisupyyntö – Sähköiset viestintäverkot ja palvelut – Direktiivit 2002/19/EY, 2002/20/EY, 2002/21/EY ja 2002/22/EY – SEUT 49 artikla – Sijoittautumisvapaus – SEUT 56 artikla – Palvelujen tarjoamisen vapaus – Kansallinen säännöstö, jossa annetaan kansalliselle sääntelyviranomaiselle toimivalta asettaa puhelinoperaattoreita velvoittava tarjousten uusimisessa ja laskuttamisessa noudatettava vähimmäistiheys – Kuluttajansuoja – Suhteellisuusperiaate – Yhdenvertaisen kohtelun periaate)

(2023/C 261/32)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Consiglio di Stato

Pääasian asianosaiset

Valittajat: Fastweb SpA, Tim SpA, Vodafone Italia SpA ja Wind Tre SpA

Vastapuoli: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

Muut osapuolet: Telecom Italia SpA, Vodafone Italia SpA, Associazione Movimento Consumatori, U.Di.Con – Unione per la Difesa dei Consumatori, Wind Tre SpA, Assotelecomunicazioni (Asstel), Eolo SpA, Coordinamento delle associazioni per la tutela dell'ambiente e dei diritti degli utenti e consumatori (Codacons), Associazione degli utenti per i diritti telefonici – A.U.S. TEL ONLUS, Altroconsumo ja Federconsumatori

Tuomiolauselma

SEUT 49 ja SEUT 56 artiklaa sekä sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen yhteisestä sääntelyjärjestelmästä 7.3.2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi), sellaisena kuin se on muutettuna 25.11.2009 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2009/140/EY, 8 artiklan 1 kohdan ensimmäistä alakohtaa, 2 kohdan a alakohtaa, 4 kohdan b ja d alakohtaa ja 5 kohdan b alakohtaa sekä yleispalvelusta ja käyttäjien oikeuksista sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen alalla 7.3.2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/22/EY (yleispalveludirektiivi), sellaisena kuin se on muutettuna 25.11.2009 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2009/136/EY, 20–22 artiklaa, kun niitä luetaan yhdessä suhteellisuusperiaatteen ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteen kanssa,

on tulkittava siten, että

ne eivät ole esteenä kansalliselle säännöstölle, jossa annetaan kansalliselle sääntelyviranomaiselle toimivalta tehdä päätös, jolla veloitetaan yhtäältä matkapuhelinpalveluja tarjoavat operaattorit noudattamaan kaupallisten tarjousten uusimisessa ja laskutuksessa vähintään neljän viikon mittaista jaksotusta ja toisaalta kiinteän puhelinverkon palveluja ja niihin liittyviä palveluja tarjoavat operaattorit noudattamaan tällaisten tarjousten uusimisessa ja laskutuksessa yhden tai useamman kuukauden mittaista jaksotusta, edellyttäen, että kyseiset kaksi palveluryhmää ovat kyseisen kansallisen säännösten tarkoituksen ja päämäärän kannalta erilaisissa tilanteissa.

(¹) EUVL C 257, 4.7.2022.